

Långa biografien

Skrivet av Peter Lindroth

Tisdag, 3 Juni 2008 20:48 - Senast uppdaterad Fredag, 31 Januari 2014 11:23

Jag, Peter Lindroth föddes 1950 i Norrköping.

Vid tio års ålder påbörjade jag mina pianostudier inom föregångaren till kommunala musikskolan, "frivilliga musikundervisningen", för kantorn i Dagsbergs kyrka, Allan Åsberg. Det där med noter var ett sorgligt kapitel. Utrustad med ett hyfsat gehör snappade jag upp det Kantor Åsberg spelade, för att sedan gå hem och öva, fritt ur minnet. Det behöver väl kanske inte sägas, att när jag en vecka senare presenterade resultatet för min lärare, presenterade jag därmed också en helt ny komposition.

Ett par gånger fick jag därför under många tårar börja om från början i "Pianospelets ABC.

Vid ungefär samma tid började jag också gå på konserter med Norrköpings Symfoniorkester, ja inte bara konserter, några gånger hände det även att jag fick gå till Hörsalen och ensam sitta och lyssna på orkesterrepetitionerna. Det var Herbert Blomstedt som dirigerade.

1960 startades Norrköpings Musikklasser och i denna första årskull fanns jag.

Jag ville bli tonsättare, men fick i stället lära mig att musiken i själva verket redan var skriven, av de Gamla Mästarna, som dessutom var assistenter åt Gud.

Musik skulle vara trevlig ren och fin. En fin välkammad yta var allt.

Jag läste en massa tonsättarbiografier och förstod mer än väl att inget hade varit mera främmande för de gamla mästarna än dessa fjantigheter som här omgav deras musik. Äkta musik är på liv och död och har ingenting med trevlighet att göra – det visste jag.

Men man lärde sig att sjunga efter noter och att känna igen olika intervall. Det har jag levt gott på, mycket länge! Och det, det är jag Norrköpings Musikklasser evigt tacksam för.

För mig var Musikklasserna var annars en hämmande, fördomsfull, fördömande och starkt frikyrkligt präglad miljö som nära nog släckte lusten till musik.

Hösten -63 vände allt. Musiken fick liv igen.

The Beatles var räddningen, förlossningen, dom var på riktigt. The Beatles och några av de andra engelska banden framförde sina låtar, oftast med oerhört banala texter, med en hetta, på gränsen till desperation, som upphöjde banaliteterna till angelägen, livsavgörande, poesi. Musik med svetslåga!

Sånt är stort. Så måste all sann konst kunna upplevas.

På mammas gamla trasiga Levingitarr, där halsen hade lossnat så att stränghöjden blev ett par centimeter lärde jag mig med blödande fingrar de första enkla ackorden. Under dessa år kretsade allt kring poplåtar, gitarrackord, radions pop-program, engelska poptidningar samt den svenska utgåvan av MAD.

Långa biografin

Skrivet av Peter Lindroth

Tisdag, 3 Juni 2008 20:48 - Senast uppdaterad Fredag, 31 Januari 2014 11:23

Se där, vid 13 års ålder var min idévärld på plats: Beethoven, John Lennon & MAD/ Lasse O` Månsson. Man skulle kunna säga att resten bara är fördjupning.

1965 startade jag tillsammans med ett par klasskamrater "The Hippopotamuses" . Det kom att utgöra startskottet för en krokig musikerbana.

Under resterande tid i realskolan och genom gymnasiet var spelandet i band den egentliga huvudsysslan.

Efter lumpen arbetade jag som musiklärare, teatermusiker, och turnerande dansbandsmusiker.

1973 Musikhögskolan i Göteborg. Efter diverse studieuppehåll för turnerande och flytt till Musikhögskolan i Stockholm avslutade jag studierna 1979.

Hösten 1979, med två färska album-produktioner - i ryggen - den ena, producentdebuten, albumet "Tonårsdrömmar", med gruppen "Noice", den andra, det egna soloalbumet "It's a shame" började Musikdirektören och Producenten Lindroth fundera på framtiden och musiken.

Någonstans, längst in, satt fortfarande det där nedtystade barnet som ville bli tonsättare och pockade på uppmärksamhet. På inrådan av min teorilärare i Göteborg, tonsättaren Pavol Simai, tog jag kontakt med Sven-David Sandström och blev dennes privatelev.

Solopplattan var en kritikersuccé som dock sålde dåligt. Titelspåret "It's a shame" blev 1:a på topplistan "Europatoppen" i Maj.

Det egna bandet var ingen succé och jag började nappa på erbjudanden om pianistjobb.

Utan att ha planerat det befann jag mig plötsligt i ett läge med massor av jobb som frilansande pianist och mera producentjobb.

På dagarna komponerade jag och på kvällar och nätter arbetade jag som musiker.

1984 skrev jag mitt första orkesterstycke, "For the Orchestra", som fyra år senare också kom att bli det första framförda verket av tonsättaren Peter Lindroth.

Uruppförandet 1988 med SON var en viktig milstolpe.

Det innebar en kvittens på att jag höll på med något verkligt, inte bara byggde luftslott.

Sven-David Sandström hade redan från början uppmanat mig att söka till Kompositionsklassen på Musikhögskolan. En smula motvilligt sökte jag till sist, och började i Kompositionsklassen, Kungliga Musikhögskolan hösten 1989.

Där studerade jag för S-D S, Pär Lindgren, Bill Brunson och Lars-Erik Rosell.

Parallellt med studierna fortsatte jag dock med musikerjobbet.

1993 avslutades studierna och jag gick ut i världen, fritt verksam.

1994, invald som medlem i Föreningen Svenska Tonsättare.

2003 invald i styrelsen för Föreningen Samtida Musik.

2007 - 2013 ordförande i Samtida Musik

Långa biografin

Skrivet av Peter Lindroth

Tisdag, 3 Juni 2008 20:48 - Senast uppdaterad Fredag, 31 Januari 2014 11:23

2007, invald som medlem i SKAP.